

[Aksel Møller.]

paa Grundlag af de Retningslinier, Loven, vedtaget her i Tinget, bestemmer.

Med disse Bemærkninger skal jeg, da min Taletid er udløbet, tilsige den højtærede Minister vor Bistand til et Arbejde i det kommende Udvalg henimod det Maal at føre Offentligheden og Rigsdagen tilbage til at varetage de Opgaver, Rigsdagen har at varetage.

Jørgen Jørgensen: Den højtærede nuværende Handelsminister mente, at han blev forfordelt ved, at jeg ikke i Fjor havde rettet de samme Indvendinger mod den daværende Handelsminister, som jeg har rettet imod den nuværende. Den tidligere højtærede Handelsminister bebrejdede mig, at jeg var for venlig over for den nuværende Handelsminister... (*Axel Kristensen:* Nej, jeg konstaterede bare Aarsagen!). Den højtærede fhv. Minister forstærkede den Anerkendelse, jeg gav den højtærede Handelsminister i Gaar; jeg brugte knap saa stærke Vendinger som dem, det ærede Medlem anførte i Dag. Det er rigtigt, at jeg i Gaar sagde, at vi havde en ung Handelsminister — det vil det ærede Medlem formentlig ikke bestride —, en Handelsminister, der har Overblik over Tingene — det tror jeg ogsaa det ærede Medlem vil være nødt til at erkende. Jeg vil fastholde, at de samme Indvendinger, jeg har fremført ved denne Lejlighed over for Bemyndigelsesloven, fremførte jeg ogsaa i Fjor, da der sad en anden Regering. Det skyldes formentlig den nuværende Handelsministers nylige Tilstedeværelse i dette Ting, at han ikke er helt orienteret om, hvordan min Stilling var i Fjor. Derfor skal den højtærede Minister ikke være ked af det. Jeg har fremsat mine Synspunkter ud fra den Betragtning, at det, vi normalt maa stille hen imod, er, at Lovgivning paa de Omraader, det her drejer sig om, gennemføres paa sædvanlig Vis af Rigsdagen, hvor det ikke er Hastesager. Jeg nævnte udtrykkeligt, at jeg fremdeles havde den Opfattelse, at denne Bemyndigelseslov var nødvendig, men at Ministeren paa Omraader, hvor det ikke drejede sig om Hastesager, i videst mulig Udstrækning burde gaa til Rigsdagen og paa normal Vis skaffe sig Tilslutning til at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger, naar der var Tid til det. Jeg understregede meget stærkt, at under de givne Forhold mente jeg ikke, man kunde undvære Bemyndigelsesloven. Det er ganske paa Linie med, hvad jeg sagde i Fjor.

Naar jeg og alle andre Partier i dette høje Ting, den højtærede Minister indbe-

fattet, ved mange Lejligheder har sagt, at vi ikke ønskede disse Restriktioner bibeholdt en Dag længere end nødvendigt, har jeg virkelig ment det alvorligt. Det haaber jeg ogsaa den højtærede Minister har. Det har jeg ment, ikke alene fordi Restriktioner i Øjeblikket er meget generende for Erhvervslivet og skadelige for den Genopbygning, vi skulde være fælles om at støtte — ogsaa af den Grund bør man ikke beholde disse Restriktioner længere end nødvendigt —, men ogsaa fordi jeg af Princip er imod, at man i for høj Grad bygger et Lands Administration paa Bemyndigelser, og jeg af Princip er imod, at Erhvervslivet dirigeres af Staten, naar det ikke er i en ekstraordinær Situation. I øvrigt mente jeg, at den højtærede Handelsminister var enig i, at man i hvert Fald ikke skulde benytte den Tilstand, vi befinder os i nu, til principielt at tage Standpunkt til, hvordan Samfundets Stilling over for Erhvervslivet normalt vil være. Naar alt kommer til alt, tror jeg ikke, Forskellen i Synspunkter er saa stor, som man vil gøre den til, og jeg skal gøre Forsøg paa at dele Ros nogenlunde ligelet mellem den nuværende og den fhv. Handelsminister. Jeg gør det i god Mening for at hjælpe dem til at slippe saa godt fra det vanskelige Hverv, de har, som muligt. Men jeg vil sige til den nuværende Handelsminister, at jeg tror ogsaa, han skal gøre sig klart, at den Uvilje i Befolkningen, som findes imod Statsindgreb, er saa stærk, at hvis det ikke fra Myndighedernes Side fastslaas, at man har Vilje til at lempe paa alle Omraader, hvor det er muligt, kan den nuværende Tilstand ikke opretholdes.

Derfor henstiller jeg, ligesom jeg gjorde i Gaar, til den højtærede Minister at overveje, om det dog ikke var muligt at finde Omraader, hvor man kunde overbevise Befolkningen om, at man virkelig vilde gøre et alvorligt Forsøg paa at lempe Vilkaarene for det Erhvervsliv, som føler sig haardt trængt under de nuværende skrappe Restriktioner. Jeg synes egentlig, det var en interessant Opgave netop for den nuværende højtærede Handelsminister, da den tidligere Handelsminister ikke fik gjort det. Det var virkelig ogsaa velment, da jeg opfordrede den højtærede Handelsminister til at gøre Forsøget.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Starcke. Det ærede Medlem Hr. Starcke sagde, at Plønøkonomernes Tid var forbi, og nu maatte man kræve de ansvarlige til Regnskab for Resultaterne af Planøkonomien. Jeg ved ikke, hvem det i særlig Grad var adresseret til,